

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

боку соціуму;

4) людина може і повинна сама «переборювати» даний психічний стан.

Література

1. Карнегі Д. Як перестати турбуватися і почати жити. – Харків. – Промінь, 2002, 562 с.
2. Макмиллан Л. Мир наших емоцій. – М., Християнська служба семьи и здоровья. – 224 с.

ВИВЧЕННЯ ФЕНОМЕНУ «БЕЗТУРБОТНІСТЬ» У ПСИХОЛОГІЇ

Іванова Т. В., Якименко А. Ю., студ. гр. Ю-24

Сучасна психологія багато уваги приділяє вивченню станів особистості, її характеристики та практичного значення у різних сферах життя. Так, зокрема, вивчення емоційних станів людини допомагає визначити мотиви її діяльності, стиль життя та внутрішній світ.

Із усіх відомих психологам станів людини я вирішила зупинитися на стані безтурботності, знайомому кожному з нас ще з дитинства.

Найбільш поширеним у психології визначенням безтурботності є - незворушний спокійний стан; відсутність потрібної уваги, обережності; відсутність думок про можливі наслідки своїх дій. «Безтурботний, грайливий, безжурний»,- говорять про таких людей, для них життя - це свобода і спонтанність, вони намагаються насолодитися кожним моментом. Девізом для таких людей є вислів: «Ми живемо лише раз!». Безтурботні люди беззастережно відкриті новим враженням, допитливі та не бояться змін. Немає для них нічого гіршого, ніж відчувати себе зв'язаними, обмеженими обставинами.

Як правило безтурботність у дорослому житті є наслідком батьківської турботи. Намагаючись якомога довше вберегти дітей від проблем дорослого життя, батьки роблять їм ведмежу послугу. Психологи, що досліджували дану тему довели, що безтурботне дитинство підвищує ризик виникнення депресій в дорослому віці. Результати досліджень доводять, що між спокійним дитинством та стійкістю до стресів в дорослому віці існує прямий зв'язок.

Світ дитинства – це такий чарівний світ, в якому дитина може пограти в ляльки, в машини, в м'яч. І хоча дитинство пролітає дуже швидко, воно все-таки дуже цікаве, яскраве і веселе. Це незабутня пора, пора мрій, щирої радості і дорослішання людини. Ми не повинні забувати дитинство і повинні берегти його в своєму серці, і тоді воно не забуде нас. Дитинство – це безтурботність, веселість, радість кожної людини. Згадуючи про своє дитинство, ми ніколи не можемо сказати, що воно пройшло.

Слушними мені здаються результати досліджень нідерландських вчених з медичного центру Університету Гронінген, які на сторінках інтернет-видання Dutch News стверджують, що ті діти, у яких дитинство було спокійним та щасливим, набагато більше сприйнятливі до стресу в дорослому віці. У них нема імунітету до депресій. Проводячи дослідження, вчені хотіли з'ясувати, чому коли двоє людей потрапляють під вплив однаковісінських стресових факторів, то в однієї людини виникає депресія, а в іншої – ні.

Щоб наблизитися до розгадки цього питання, вчені протягом кількох років вели спостереження за групою підлітків, які щойно почали доросле життя. Всього в дослідженні взяло участь більше тисячі підлітків. З певною періодичністю вчені проводили серед учасників експерименту відповідні опитування. В результаті вченим вдалося простежити пряму залежність між спокійним дитинством та вмінням швидко знаходити вихід із проблематичних ситуацій, не впадаючи в депресію.

Дослідники виявили, що підлітки, які потрапляють у складні ситуації й самостійно знаходять з них вихід, набагато стійкіші до стресів у дорослому віці. І навпаки: ті, хто в підлітковому віці з проблемами практично не стикається, в стресових ситуаціях дорослого життя частенько впадають в розпач. Таких висновів дійшов керівник дослідницької групи Естер Недерхоф.

Однак це не означає, що ті люди, в яких у дитинстві не було проблем, виростають схильними до депресій. Стрес набагато менше впливає на людей, які з легкістю перемикаються з одного заняття на інше. У випадку виникнення проблемних ситуацій, вони просто знижують плечима та йдуть займатися іншими справами, не зациклюючись на проблемі.

Безтурботними є також ті люди, котрі усвідомлюючи, до яких наслідків можуть привести їх дії, не турбуються про це, відмовляються дивитися правді у вічі.

Однак існує й інша безтурботність. Людина, яка відчуває повну довіру до іншої людини чи до життя також може бути безтурботною. Все, що може з ним трапитися у житті, буде для нього благодійним. Це – свідомо форма безтурботності. Безтурботність може перейти в безпечність, тобто у відсутність уваги.

Іншою формою безтурботності є байдужість, така людина байдужа до всього, вона ні про що не турбується.

Як на мене, то безтурботності дитинство поряд з люблячими батьками – це найкраща пора в житті кожної людини. Однак вже у підлітковому віці батьки мусять поступово вводити дітей в доросле життя, з його проблемами та негараздами. Доросла людина повинна відповідати за свої вчинки, нести відповідальність за себе та близьких людей. Безтурботність, яка дорівнює байдужості, межує з егоїзмом, а часто навіть з бажанням вирішувати свої проблеми за рахунок інших.

ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ БОЛОНСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

Лесик Наталія, студ. гр. ЖТм-41

Проаналізувавши завдання та принципи Болонської Декларації ми бачимо, що ця діяльність зводиться до таких практичних кроків:

- уведення системи двохетапної вищої освіти: базової (бакалаврат) і повної (магістратура); доступ до другого етапу потребує завершення першого. Ступінь, що надається після закінчення першого етапу, визначається на європейському ринку праці як достатній рівень кваліфікації;
- уведення системи кредитних одиниць (наприклад, ECTS) як засобу підвищення мобільності студентів. Кредитні одиниці можуть діяти на всіх рівнях вищої освіти, включаючи неперервну освіту, за умови їх визнання навчальними закладами на основі принципу добровільності;
- з метою забезпечення працевлаштування випускників університетів на європейському ринку праці та підвищення конкурентоспроможності системи вищої освіти видаватимуться взаємоузгоджені й уніфіковані додатки до дипломів для введених рівнів вищої освіти, які зрозумілі, прозорі та зіставні між собою на всьому європейському (Болонському) просторі;